

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/42/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625202174
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5625202174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci navrhovateľa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XXXX/X, XXX XX B., zastúpeného právnou zástupkyňou JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou, so sídlom Mostová 33, 034 01 Ružomberok, proti osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti – plnoleté dieťa navrhovateľa: E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom E. XX, XXX XX B., zastúpená právnou zástupkyňou JUDr. Janou Púčekovou, advokátkou, so sídlom F. G. XXX/X, XXX XX H. I., v konaní o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní plnoletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9Pc/23/2025-214 zo dňa 03.11.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I. zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k plnoletému dieťaťu E. C., nar. XX.XX.XXXX, počnúc dňom 23.06.2025, o ktorej naposledy rozhodol Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 20Pc/4/2024-149 zo dňa 29.04.2024.

Výrokom II. o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na návrh navrhovateľa, jeho odôvodnenie a po vykonanom dokazovaní výpoveďou navrhovateľa, jeho právnej zástupkyne, výpoveďou plnoletého dieťaťa navrhovateľa a jeho právnej zástupkyne, oboznámením sa s listinnými dôkazmi za aplikácie ust. § 62, § 78 Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Predmetom konania bolo zrušenie výživného navrhovateľa/otca plnoletého dieťaťa (ďalej aj len „navrhovateľ“, resp. „otec plnoletého dieťaťa“) odo dňa začatia konania na súde 23.06.2025 voči plnoletej dcére navrhovateľa E. C. (ďalej aj len „plnoleté dieťa navrhovateľa“, resp. „plnoletá dcéra navrhovateľa“), ktorá ukončila štúdium dňa 20.05.2025.

4. Okresný súd zistil, že naposledy o výživnom navrhovateľa voči jeho plnoletej dcére bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 20Pc/4/2024-149 zo dňa 29.04.2024 tak, že navrhovateľovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu plnoletého dieťaťa výživným 150,- Eur mesačne od 17.01.2024. V čase tohto posledného súdneho rozhodnutia plnoleté dieťa študovalo na strednej škole a žilo v spoločnej domácnosti s matkou, v tom čase plnoleté dieťa nemalo žiadny príjem. Okresný súd k dátumu posledného súdneho rozhodnutia ustálil odôvodnené potreby plnoletého

dieťaťa na 360,- Eur mesačne s tým, že časť výdavkov bola krytá rodinným prídavkom 60,- Eur a vyživovacia povinnosť pripadajúca na každého z rodičov bola 150,- Eur. V tom čase bol navrhovateľ/otec plnoletého dieťaťa poberateľom výsluhového dôchodku 458,36 Eur, za rok 2023 bol príjem otca z činnosti finančného sprostredkovateľa 2.103,08 Eur (z hrubého príjmu 8.409,19 Eur a paušálnych výdavkov 6.306,11 Eur). Otec od augusta 2024 do februára 2025 poberal rodičovský príspevok 473,30 Eur mesačne. Celkom mal tri vyživovacie povinnosti k deťom, a to k plnoletej dcére E., synom J. a B.. Otec plnoletého dieťaťa/navrhovateľ mal a má povinnosť platiť výživné na maloletého syna J. vo výške 145,- Eur mesačne (rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 13P/19/2023 zo dňa 30.01.2024).

5. Sociálna poisťovňa 18.12.2024 priznala plnoletej dcére navrhovateľa - E. C. invalidný dôchodok od 26.05.2023 vo výške 255,70 Eur mesačne, od 01.07.2023 vo výške 282,90 Eur mesačne, od 01.01.2024 vo výške 293,10 Eur mesačne a od 01.01.2025 vo výške 299,30 Eur mesačne, ktorý poberala aj v čase rozhodovania okresného súdu. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u dcéry navrhovateľa - E. C. je 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Plnoletá dcéra navrhovateľa má zachovanú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť 55 %. Sociálna poisťovňa pri rozhodovaní odkázala na Odborný posudok o invalidite zo dňa 14.11.2024, pričom kontrolná lekárska prehliadka bola určená na november 2027. V posudku posudkový lekár konštatuje, že môže vykonávať práce v prostredí bez ťažšej psychickej a fyzickej záťaž (ľahké práce na skrátený pracovný úväzok, práce v chránenej dielni). Podkladmi pre odborný posudok bola zdravotná dokumentácia, vyšetrenie posudkovým lekárom dňa 14.11.2024. Zdravotný stav plnoletej dcéry navrhovateľa sa od posledného rozhodnutia okresného súdu nezmenil.

6. V čase začatia konania plnoletá dcéra navrhovateľa nebola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a do evidencie bola zapísaná až dňa 24.09.2025. Žije v spoločnej domácnosti so starými rodičmi, finančne neprispieva na náklady na bývanie ani domácnosť. Plnoletá dcéra navrhovateľa nereagovala na informácie od navrhovateľa o voľných pracovných miestach pomocnej sily do kuchyne v kúpeľoch H. alebo na J., pomocnej sily v kuchyni a upratovačky v A.. Plnoletá dcéra navrhovateľa má účty vo K. L. M.: bežný účet č. XXXX XXXX XXXX, na ktorý dňa 31.12.2024 bola pripísaná suma + 5.941,92 Eur od Sociálnej poisťovne titulom invalidného dôchodku. Z výpisov z bežného účtu okresný súd evidoval transakcie s vyššími finančnými čiastkami na účel posúdenia majetkových pomerov plnoletej dcéry navrhovateľa. Ku dňu 31.07.2025 bola na sporiacom účte plnoletej dcéry navrhovateľa č. XXXX XXXX XXXX suma 1.750 Eur; ku dňu 25.08.2020 bolo portfólio na investičnom účte plnoletej dcéry navrhovateľa 12.898,66 Eur. Odmietla sa vyjadriť, resp. nepredložila výpisy ku svojmu účtu vo C. M.. Plnoletá dcéra navrhovateľa poberala súbežne zvýšené výživné od otca 150,- Eur mesačne od 17.01.2024 a invalidný dôchodok, ktorý jej bol priznaný späťne od 26.05.2023.

7. K pomerom navrhovateľa okresný súd uviedol, že ukončil činnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby 07.08.2024. Príjmom navrhovateľa je aktuálne výsluhový dôchodok 535,86 Eur (dávka sociálneho zabezpečenia vyplácaná Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia) a čistá priemerná mesačná mzda vo výške 1.145,10 Eur (navrhovateľ je zamestnancom F. N. G. s.r.o.). Celkový čistý mesačný priemerný príjem navrhovateľa je 1.680,96 Eur. Žije v spoločnej domácnosti s manželkou a okrem plnoletej dcéry E. má syna J. C. (nar. XXXX) so súdom určenou vyživovacou povinnosťou 145,- Eur mesačne. So súčasnou manželkou má navrhovateľ synov B. C. (nar. XXXX) a N. C. (nar. XXXX). Manželka navrhovateľa má maloletú dcéru O. N., ktorá žije v spoločnej domácnosti s navrhovateľom. Od posledného rozhodnutia o výživnom na plnoletú dcéru navrhovateľa mu ako otcovi pribudla vyživovacia povinnosť ku synovi N. (nar. XX.XX.XXXX). Z uvádzaných výdavkov navrhovateľa okresný súd prihliadol iba na tie nevyhnutné a za také nepovažoval platby poistného, splátky úverov a pôžičiek. Pokiaľ navrhovateľ uvádzal pri nákladoch domácnosti náklady v celej výške, tak okresný súd uviedol, že domácnosť otca/navrhovateľa tvoria dve plnoleté osoby – navrhovateľ a jeho manželka, preto náklady sa vyjadrujú v 1/2.

8. Súd prvej inštancie vo všeobecnosti poukázal na to, že vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu vzniká narodením dieťaťa a zaniká v okamihu nadobudnutia schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť, t. j. z vlastných zdrojov uspokojovať nevyhnutné životné náklady. Obvykle vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu trvá do ukončenia štúdia, ktoré je prípravou na povolanie a považuje sa za získanie schopnosti dieťaťa samé sa živiť. Obvykle sa za získanie schopnosti sám sa živiť, považuje aj moment vzniku nároku na príslušné dávky zo sociálneho systému v prípade ukončenia prípravy na povolanie a neuplatnenia sa na trhu práce, či nemožnosti pracovať kvôli zdravotnému stavu (dávka v nezamestnanosti, invalidný

dôchodok a pod.). Každé rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení individuálnych otázok a súdy postupujú diferencovane v každom konkrétnom prípade.

9. Súd prvej inštancie posudzoval otázku, či plnoletá dcéra navrhovateľa nadobudla schopnosť sama sa živiť ukončením štúdia, s čím sú spojené následky pre zachovanie výživného, resp. zamietnutia návrhu na zrušenie výživného alebo zníženie výživného, prípadne zrušenie výživného. Pre súd je vždy rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. Nebolo sporné, že plnoletá dcéra navrhovateľa ukončila štúdium 20.05.2025 a bol jej priznaný invalidný dôchodok od 26.05.2023, ktorý aktuálne poberá vo výške 299,30 Eur. Uvedené skutočnosti súd prvej inštancie považoval za podstatnú zmenu pomerov od posledného súdneho rozhodnutia. V evidencii uchádzačov o zamestnanie má byť plnoletá dcéra navrhovateľa od 24.09.2025. V rozhodnom období od začatia konania 23.06.2025 plnoletá dcéra navrhovateľa – E. C. neštuduje a ani nevykonáva žiadnu zárobkovú činnosť. Žije u starých rodičov, na náklady starých rodičov, t. j. na bývanie a stravu neprispieva. V domácnosti starých rodičov vypomáha. Plnoletá dcéra navrhovateľa nie je odkázaná platiť nevyhnutné životné náklady na bývanie, stravu a podobne. O tomto svedčí skutočnosť, že prostriedky z výživného a invalidného dôchodku nespotrebovala na úhradu svojich nevyhnutných nákladov, ale uložila na účet v banke a presúvala na sporiaci účet, iný účet (vo C. M.), či investičné sporenie alebo v prospech účtu matky. Súd prvej inštancie zdôraznil, že výživné má spotrebný charakter na úhradu nevyhnutných životných nákladov.

10. Invalidný dôchodok vyplácaný štátom občanovi, ktorý kvôli nepriaznivému zdravotnému stavu má zníženú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, mu má nahrádzať príjem, ktorý nemôže dosiahnuť vlastnou zárobkovou činnosťou. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u plnoletej dcéry navrhovateľa je 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Má tak v časti zachovanú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť 55 %. Miera zníženia pracovnej schopnosti vyplynula z odborného posudku o invalidite vypracovaného dvomi posudkovými lekármi, ktorí okrem vyšetrenia mali k dispozícii lekárske správy špecialistov ako neurológa a psychológa tak, ako na ne poukázal okresný súd v odseku 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Plnoletá dcéra navrhovateľa všetky prostriedky výživného a invalidného dôchodku používala podľa svojho uváženia na drobné nákupy, sporenie, investovanie a v prospech účtu matky. Odmietla sa vyjadriť k účtu vo C. M. a nevedela sa vyjadriť k spôsobu disponovania s finančnými prostriedkami na jej účtoch, hoci tvrdila, že iná osoba dispozičné právo k jej účtu nemá. Pri takomto životnom štýle plnoletá dcéra navrhovateľa nebola nútená okolnosťami hľadať si primerané zamestnanie, či prijať pomoc od otca/navrhovateľa pri hľadaní zamestnania, inak povedané vlastnými silami získať príjem. Zdravotný stav plnoletej dcéry navrhovateľa podľa okresného súdu je nezmenený, neviduje sa zhoršenie ani zlepšenie v porovnaní ku času rozhodovania o priznaní invalidného dôchodku. Plnoletá dcéra navrhovateľa má zabezpečený pravidelný príjem titulom invalidného dôchodku v pomere k zachovanej schopnosti pracovať. Nedošlo u nej k relapsu žiadneho z jej ochorení, ani prepuknutiu akútneho ochorenia, ktoré by jej v rozhodnom období bránilo vykonávať zárobkovú činnosť. Na základe tohto právneho posúdenia okresný súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa/otca plnoletej dcéry ku dňu začatia konania na súde dňa 23.06.2025.

11. O trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté tak, že žiadnemu z účastníkov nebol priznaný nárok na náhradu trov konania podľa § 52 CMP.

12. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote bolo podané odvolanie plnoletou dcérou navrhovateľa prostredníctvom právnej zástupkyne, ktorá žiadala rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. S rozsudkom okresného súdu nesúhlasila. Napriek tomu, že okresný súd bol informovaný, že prebiehajú ďalšie vyšetrenia plnoletej dcéry navrhovateľa na podozrenie z autizmu, tak tieto skutočnosti opomenul. K odvolaniu bola doložená Psychologická správa z vyšetrenia zo dňa 11.11.2025, v ktorej je záver atypický autizmus F 84.1, ADD vo vnímaní a disharmonický vývin. Navyše plnoletá dcéra navrhovateľa trpí ochoreniami v zmysle správ, ktoré boli predložené okresnému súdu, a tým nie je namieste konštatovanie, že zdravotný stav zostal nezmenený, pretože sa zhoršil, a to zásadne. Pokiaľ by sa navrhovateľ o plnoletú dcéru riadne staral, vedel by, akými ochoreniami trpí od narodenia, aké problémy mala, aby aspoň ukončila učilište a aký stres jej spôsobovalo súdne konanie. Nebola schopná predložiť žiaden dôkaz okresnému súdu, hoci na to bol okresný súd opakovane upozorňovaný. Matka sa o plnoletú dcéru stará po všetkých stránkach, ale pokiaľ nežiada od nej, ani jej starí rodičia, aby prispievala na domácnosť, stravu, ubytovanie, ošatenie, uvedené neznamena, že by takéto náklady nemala. Invalidný dôchodok je dávka invalidného poistenia, ktorá sa odvíja od zdravotného stavu dieťaťa. Starostlivosť matky a jej starých rodičov nezabavuje otca povinnosti

vyživovať dieťa. Uniklo pozornosti okresného súdu, že príjem plnoletej dcéry navrhovateľa sa v zásade nezmenil od posledného súdneho rozhodnutia dňa 29.04.2024, kedy otcovi bola uložená povinnosť prispievať výživným 150,- Eur mesačne. Plnoletá dcéra navrhovateľa nemá žiadny majetok a jediný príjem má z invalidného dôchodku a výživného od otca. Od 26.05.2023, t. j. dozadu, Sociálna poisťovňa plnoletej dcéry navrhovateľa priznala invalidný dôchodok, doplatok vo výške 5.941,- Eur, ktorý má na účte a k tomu mesačné dávky dôchodku má rovnako na účte spolu s výživným od otca. Tvrdenie o tom, že plnoletá dcéra navrhovateľa nespotrebovala invalidný dôchodok a výživné od otca/navrhovateľa má byť dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti, považovala za neetický, nespravodlivý a v konečnom dôsledku za nezákonný názor. Ostáva otázkou, ako hodnotiť podpornú činnosť otca voči iným subjektom, čím navrhovateľ preukazuje svoje výdavky, avšak vyživovať vlastnú plnoletú dcéru ponecháva na štát, na matku, na širšiu rodinu, pričom výživné je prednostná povinnosť plniť. Rodičia sú povinní konať v záujme svojho dieťaťa a musia sa snažiť mu zabezpečiť životné podmienky.

Nárok na dávku invalidného poistenia nemožno stotožniť so schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť, lebo táto dávka závisí od zdravotného stavu a nie od vôle dieťaťa a samo ju nemôže ovplyvniť. Účelom invalidného dôchodku nie je nahradenie plnenia vyživovacej povinnosti rodičov. Zákon o rodine a ani právna teória nevyklučuje situáciu, že vzhľadom na postihnutie dieťaťa, toto nebude schopné samo sa živiť a bude odkázané na výživné od rodičov po celý život. Plnoletá dcéra navrhovateľa prostredníctvom právnej zástupkyne mala za to, že ju tu daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Plnoletá dcéra navrhovateľa nie je schopná sa sama živiť, a to vzhľadom k zdravotnému stavu, keď je postihnutá aj autizmom. Rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pri zrušení vyživovacej povinnosti otca plnoletej dcéry okresný súd nebral do úvahy ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine. Plnoletá dcéra navrhovateľa nie je schopná sa sama živiť vzhľadom na zdravotné postihnutie, a tým došlo k zásadnej zmene pomerov, t. j. je jej diagnostikovaný autizmus a súčasne nedošlo k zásadnej zmene pomerov na strane jej príjmov. V zmysle § 62 ods. 1 CMP rozhodnutie okresného súdu vychádza z neúplne zisteného skutočného stavu veci, pokiaľ súd mal vedomosť, že prebiehajú vyšetrenia na podozrenie z autizmu u plnoletej dcéry navrhovateľa, ale uvedené nezistil a mal za to, že takéto správy nemajú byť predkladané súdu, ale sa má nimi plnoletá dcéra navrhovateľa domáhať vyššieho invalidného dôchodku, s čím odvolateľka nesúhlasila, ak vyživovacia povinnosť otca má prednosť pred poberaním invalidného dôchodku a štát neprevzal za otca/navrhovateľa vyživovaciu povinnosť. Na účtoch má plnoletá dcéra navrhovateľa len príjem z invalidného dôchodku a výživného.

13. V ďalšej časti odvolania bolo poukázané na to, že plnoletá dcéra navrhovateľa je oslobodená od platenia súdneho poplatku. Bol jej priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. v spojení so zákonom č. 586/2003 Z. z., preto súčasne bol podaný aj návrh na rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť plnoletej dcére trovy konania, ak je odkázaná len na invalidný dôchodok, nemá žiaden majetok, osobné a majetkové pomery plnoletej dcéry navrhovateľa sú ťaživé a splnila tým podmienky nároku na poskytovanie právnej pomoci bez finančnej účasti Centrom právnej pomoci.

14. K odvolaniu plnoletej dcéry navrhovateľa sa vyjadril navrhovateľ prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne podaním zo dňa 27.03.2026. Žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť a žiadnemu z účastníkov nepriznať nárok na náhradu trov konania. Podľa navrhovateľa jednotlivé diagnózy, na ktoré sa poukazuje v odvolaní, nespôsobujú zníženie pracovnej schopnosti plnoletého dieťaťa v rozsahu 100 %. Zdravotný stav plnoletej dcéry navrhovateľa je dlhé roky stabilizovaný, nedochádza v ňom k prudkým zmenám, a preto nie je možné súhlasiť, že by sa zásadne zhoršil zdravotný stav a takýto záver nevyplýva ani zo správy z psychologického vyšetrenia, ktorá bola doložená spolu s odvolaním. Nedošlo ani k prehodnoteniu poklesu schopnosti vykonávať pracovnú činnosť, ak tento pokles je stále 45 %, čo je dolné pásmo. Plnoletá dcéra bola uznaná čiastočne invalidnou a poberá čiastočný invalidný dôchodok, pričom nie je úplne vylúčená z trhu práce, pracovať môže a podľa vedomostí navrhovateľa aj pracuje, a to v Penzióne M. v B.. O plnoletú dcéru sa od narodenia riadne staral a po rozvoje manželstva bola spolu s bratom J. zverená do striedavej osobnej starostlivosti. Plnoletá dcéra podľa navrhovateľa nevyžaduje 24 hodinovú starostlivosť. Nie je pravda, že by sa o dcéru nezaujímal, ktorá do svojich 18-tich rokov bývala s navrhovateľom v jednej domácnosti a staral sa o ňu rovnako, ako aj jej matka. Odvolávanie sa na stres z pojednávania, či neschopnosť predložiť dôkazy, je účelové, pretože plnoletá dcéra navrhovateľa mala od začiatku právne zastúpenie a na právnom zástupcovi, resp. právnej zástupkyňi bolo zabezpečiť predloženie listín v konaní. Navrhovateľ, ako otec plnoletej dcéry, neponecháva vyživovaciu povinnosť na matku, starých rodičov, či štát, ale plnoletá dcéra popri invalidnom dôchodku má možnosť a schopnosť pracovať, aj pracuje, preto príjem

z invalidného dôchodku a príjem zo zamestnania je postačujúci pre jej život, oproti čomu navrhovateľ má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom. Pri skúmaní majetkových pomerov plnoletej dcéry navrhovateľa, okresný súd zistil, že táto invalidný dôchodok nespotrebuje, ale v značnej miere ho investuje. S príjmom zo zamestnania je plnoletá dcéra navrhovateľa schopná sama sa živiť.

Od júna 2025 plnoletá dcéra neštuduje, poberá invalidný dôchodok, pracuje, čo možno označiť za zásadnú zmenu pomerov. Majetkové pomery plnoletej dcéry boli preukázané výpismi z účtov. Priznanie čiastočného invalidného dôchodku plnoletej dcére navrhovateľa znamená, že plnoletá dcéra má schopnosť pracovať, aj keď len v obmedzenej miere. Invalidný dôchodok nahrádza časť príjmu, pričom plnoletá dcéra príjem zo zamestnania aj reálne dosahuje. Nie je dôvod, aby ako jej otec bol ďalej zaviazaný prispievať na jej výživu rovnakým výživným, ako v čase, keď študovala a nemala príjem. Trvanie vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu po celý život predpokladá úplne inú situáciu, ako bola v danej veci, napríklad, ak ide o dieťa s ťažkým zdravotným postihnutím od narodenia, ležiace, po vážnych úrazoch, či chorobách. Odvolateľka má isté obmedzenia v bežnom živote, čo navrhovateľ nepopiera, ale nie je úplne odkázaná na opateru a starostlivosť inej osoby, neštuduje v dennom štúdiu a pracuje. Za týchto okolností nie sú splnené podmienky pre ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti otca k plnoletej dcére. Objektívne bol preukázaný pokles schopnosti plnoletej dcéry vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45 %, t. j. na dolnej hranici a iné dôkazy predložené neboli. Okresný súd správne posúdil vec aj po právnej stránke a oproti času posledného rozhodnutia súdu, keď študovala v dennej forme a nemala príjem, je zmena pomerov podstatná pre zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa ako otca plnoletej dcéry. Nesúhlasil s odvolacím dôvodom neúplne zisteného skutočného stavu vo veci, pretože bolo vykonané riadne dokazovanie, doteraz, ani v podanom odvolaní plnoletá dcéra navrhovateľa nepredložila žiaden dôkaz, že by jej zdravotný stav spôsoboval absolútnu neschopnosť pracovať, t. j. že by pokles jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bol v rozsahu 100 % a samotné lekárske, či psychologické správy nie sú dôkazom neschopnosti sa živiť. Plnoletá dcéra navrhovateľa je zastúpená Centrom právnej pomoci, čo však automaticky nezakladá právo na náhradu trov konania. Nie je daná ani existencia žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal byť plnoletej dcére navrhovateľa, ktorá má priznanú bezplatnú právnu pomoc, priznaný nárok na náhradu trov konania. Navrhovateľ žiadal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznať a rozsudok okresného súdu potvrdiť.

15. K vyjadreniu otca plnoletej dcéry sa vyjadrila plnoletá dcéra prostredníctvom právnej zástupkyne podaním zo dňa 10.04.2026. Uviedla, že zotrúva na odvolaní v celom rozsahu. Odhliadnuc od invektív právnej zástupkyne otca, poukázala na závery predloženej Správy zo dňa 11.11.2025, ktorá tvorí prílohu odvolania. Bolo jasne preukázané, že zdravotný stav E. C. sa podstatne zhoršil a okresný súd vedel, že prebiehajú vyšetrenia na podozrenie z autizmu. Ďalej poukázala na Správu neurológa I. I. F. zo dňa 07.04.2025, ktorá bola predložená okresnému súdu a z ktorej vyplýva, že plnoletá dcéra navrhovateľa vyžaduje 24 hodinovú starostlivosť inej osoby vzhľadom na základné ochorenie, porucha pozornosti, spomalené PMT, dyskalkúlia, dysortografia, dyslexia, intelekt v pásme nižšieho priemeru až podpriemeru. Poukázala na stav v čase rozhodovania okresného súdu rozsudkom sp. zn. 20Pc/4/2024 zo dňa 29.04.2024. Dcére navrhovateľa bol priznaný invalidný dôchodok dozadu, od 18. roku veku, t. j. z mladosti a v roku 2025 dosiahol výšku 299,30 Eur. Podporná činnosť otca plnoletej dcéry vyplýva z príjmového dokladu v prospech Občianskeho združenia K., darovacia zmluva medzi navrhovateľom a strednou priemyselnou školou č.l. 112 rub, príjmový pokladničný doklad o úhrade tejto školy v zmysle č.l. 113. Došlo k zásadnej zmene u plnoletej dcéry navrhovateľa oproti rozhodnutiu súdu zo dňa 29.04.2024, zhoršil sa jej zdravotný stav, je jej diagnostikovaný atypický autizmus a dá sa očakávať, že bude zmenená schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť a zrejme aj výška invalidného dôchodku. Plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred všetkými inými platbami a je povinnosťou rodiča zo zákona. Sociálna poisťovňa neprevzala vyživovaciu povinnosť za otca a neplatí, že ak sa zvýši invalidný dôchodok, otcovi plnoletej dcéry sa zníži vyživovacia povinnosť, resp. táto zanikne. Na účte plnoletej dcéry navrhovateľa sú len finančné prostriedky z invalidného dôchodku a výživné od otca a nič viac.

K trovám konania bolo poukázané na ust. § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., z ktorého vyplýva, že advokátovi právo na priznanie odmeny za právne zastupovanie podľa prvej vety tohto ustanovenia nevznikne, ak advokát právo na náhradu trov konania neuplatnil riadne a včas v konaní pred súdom. Plnoletá dcéra navrhovateľa je povinná si uplatniť trovy konania od otca. Je namieste, aby bolo použité zo strany súdu moderačné oprávnenie a otec bol zaviazaný uhradiť svojej plnoletej dcére trovy konania, pretože jeho majetkové pomery to dovoľujú. Oproti tomu plnoletá dcéra navrhovateľa nemá žiaden majetok, nemá žiadny príjem, od narodenia je zdravotne znevýhodnená, dokonca štát jej poskytol

bezplatnú právnu pomoc na zastupovanie v konaní proti otcovi, a pritom ešte aj tieto náklady bude znášať v plnom rozsahu štát. Je nemorálne, aby otec plnoletej dcéry sa spoliehal na to, že jeho invalidné dieťa bude živiť len štát a ešte sa spoliehal aj na to, že trovy právneho zastúpenia jeho dieťaťa uhradí štát, hoci sám podal návrh.

16. Podaním zo dňa 04.05.2026 zaslal vyjadrenie otec plnoletej dcéry k jej podaniu zo dňa 10.04.2026. Uviedol, že nebolo preukázané tvrdenie plnoletej dcéry o absolútnej nemožnosti zamestnať sa z dôvodu zdravotného stavu. Pozná stav plnoletej dcéry a vie, že nevyžaduje 24-hodinovú starostlivosť. Samostatne dochádza do práce aj z práce, samostatne pracuje, samostatne nakupuje šatstvo z vlastných peňazí, samostatne dochádza ku starým rodičom a samostatne navštevuje aj jeho rodičov. Nikto ju nesprevádza. V čase posledného súdneho rozhodnutia vedeného pod sp. zn. 20Pc/4/2024 plnoletá dcéra študovala, t. j. pripravovala sa na budúce povolanie. O majetkových pomeroch plnoletej dcéry svedčia výpisy z účtov predložené v súdnom konaní, z ktorých bolo zrejmé, že výživné od otca plnoletá dcéra využívala na investovanie, či sporenie, nie na bežnú spotrebu. Aktuálne plnoletá dcéra má invalidný dôchodok, t. j. má príjem a má aj čiastočnú schopnosť zamestnať sa a podľa informácií otca, je zamestnaná. „Podporná činnosť“ otca, na ktorú je poukazované vo vyjadrení plnoletej dcéry, je príspevok na materskú školu (OZ K.), ktorú navštevuje maloletý syn otca plnoletej dcéry, čo je bežná súčasť príspevkov rodičov detí navštevujúcich materskú školu na pokrytie nákladov na aktivity detí v materskej škole.

K uplatnenému nároku plnoletej dcéry na náhradu trov konania otec plnoletej dcéry uviedol, že nie je mu zrejmé, čo je nemorálne na tom, že nesúhlasí, aby bol zaviazaný na náhradu trov konania. Plnoletá dcéra má priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc, takže ona samotná nebude zaťažovaná úhradou odmeny advokáta a nebol daný žiaden dôvod predpokladaný ust. § 55 CMP, pre ktorý by bolo priznanie náhrady trov konania spravodlivé. Tvrdenia právnej zástupkyne plnoletej dcéry v písomnom podaní vnímal otec plnoletej dcéry ako osobné a konfrontačné, urážlivé, osobitne voči jeho osobe a nie ako vecné a korektné. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a žiadnemu z účastníkov nepriznať náhradu trov konania.

17. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote plnoletým dieťaťom navrhovateľa proti rozsudku okresného súdu, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, posúdil rozsudok okresného súdu za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP a contrario v spojení s ust. § 107 CMP, § 65 ods. 3 Zákona o rodine a vo vyvolanom odvolacom konaní ho potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

18. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané plnoletým dieťaťom navrhovateľa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/42/2026-264 zo dňa 05.05.2026, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 05.05.2026 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

19. Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok okresného súdu, ktorým bola zrušená vyživovacia povinnosť navrhovateľa k plnoletému dieťaťu E. C., nar. XX.XX.XXXX, počnúc dňom 23.06.2025, o ktorej naposledy rozhodoval Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 20Pc/4/2024-149 zo dňa 29.04.2024 (výrok I.) a o trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

20. Podstatou odvolania podaného plnoletým dieťaťom navrhovateľa prostredníctvom právnej zástupkyne bolo namietanie nesprávnych skutkových zistení, nesprávneho právneho posúdenia veci a neúplného zistenia skutočného stavu veci, ak podľa odvolateľky okresný súd nepostupoval správne, pretože napriek informovanosti o tom, že prebiehajú ďalšie vyšetrenia plnoletej dcéry navrhovateľa na podozrenie z autizmu, tieto skutočnosti opomenul a nesprávne vyhodnotil, že zdravotný stav plnoletého dieťaťa ostal nezmenený, ak sa zásadne zhoršil s odkazom aj na Psychologickú správu z vyšetrenia zo dňa 11.11.2025, v ktorej je záver atypický autizmus F 84.1, ADD vo vnímaní a disharmonický vývin. Ďalej v odvolaní bolo namietané, že poberanie čiastočného invalidného dôchodku plnoletým dieťaťom,

u ktorého je pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, nezavahuje navrhovateľa ako rodiča vyživovacej povinnosti, ktorú nemôže prenášať na štát a ani na ostatných rodinných príslušníkov plnoletej dcéry, t. j. matku, starých rodičov. Podľa odvolateľky vzhľadom k zdravotnému stavu nie je schopná sa sama živiť, nenastala zmena pomerov od posledného súdneho rozhodnutia, a tým nebol daný dôvod na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľovi. Z dôvodu, že plnoletému dieťaťu bol priznaný aj nárok na poskytnutie právnej pomoci, bolo navrhnuté rozhodnutie o trovách súdneho konania tak, že na tieto bude zaviazaný navrhovateľ.

21. Krajský súd na rozdiel od odvolacieho dôvodu nedostatočného zistenia skutočného stavu veci, nesprávnych skutkových záverov, má za to, že okresný súd v potrebnom a dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, ktoré dávalo základ pre vecne správny výrok súdneho rozhodnutia, ktorým bola zrušená vyživovacia povinnosť navrhovateľa k plnoletému dieťaťu E. C., nar. XX.XX.XXXX. Krajský súd nezistil žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by mal doplniť dokazovanie k odvolaniu plnoletého dieťaťa doloženej Psychologickej správy zo dňa 11.11.2025, ak pre skutkové a právne závery okresného súdu bolo vychádzané zo všetkých podstatných a rozhodných dôkazov a z nich vyplývajúcich skutočností. V zmysle ust. § 68 CMP odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní len v tom prípade, ak je to pre zistenie skutočného stavu veci potrebné. Krajský súd však žiaden takýto relevantný dôvod nezistil, a preto vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom, ak pre posúdenie vecnej správnosti rozhodnutia bolo potrebné vyhodnotiť, či plnoletá dcéra navrhovateľa je schopná sa sama živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine).

22. Súd prvej inštancie správne postupoval, ak skúmal zákonné podmienky k tomu, či u plnoletého dieťaťa došlo k zániku vyživovacej povinnosti zo strany jeho rodiča, a to navrhovateľa/otca.

23. Krajský súd za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými okresným súdom v napadnutom rozsudku, a preto v podrobnostiach na ne odkazuje. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP, keď rozhodnutie okresného a krajského súdu z hľadiska predmetu konania tvoria organickú jednotu, nebolo potrebné a ani žiaduce, aby v odôvodnení rozsudku krajského súdu sa zopakovali tie skutkové závery a zhodnotenia, ktoré vyjadril okresný súd a s ktorými sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje, ak bolo postačujúce na ne len odkázať.

24. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 20Pc/4/2024-149 zo dňa 29.04.2024 okrem iného bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu plnoletej E. C., nar. XX.XX.XXXX, výživným vo výške 150,- Eur mesačne vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám plnoletého dieťaťa, počnúc od 17.01.2024. V čase tohto posledného súdneho rozhodnutia plnoletá dcéra navrhovateľa študovala na strednej škole a nemala žiadny príjem.

25. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu navrhovateľa/otca plnoletého dieťaťa v zmysle ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine skúmal, či plnoletá dcéra navrhovateľa E. C., nar. XX.XX.XXXX, nadobudla schopnosť samostatne sa živiť, a teda, či existujú dôvody pre zrušenie vyživovacej povinnosti, určenej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 20Pc/4/2024-149 zo dňa 29.04.2024. V tomto smere vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, ak návrhu navrhovateľa/otca plnoletého dieťaťa na zrušenie vyživovacej povinnosti v celom rozsahu vyhovel.

26. Vo všeobecnosti krajský súd uvádza, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Kedy nastane takýto faktický stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu. Rozhodne však povinnosť rodičov živiť svoje dieťa netrvá, ak dieťa už ukončilo prípravu na povolanie a má možnosť z primeraného pracovného miesta si zabezpečiť príjem na uspokojovanie svojich potrieb. Dieťa teda nadobúda schopnosť samo sa živiť ukončením štúdia (základného, ak nepokračuje ďalej v štúdiu; stredoškolského, ak nepokračuje ďalej v štúdiu; vysokoškolského). Vznik schopnosti samostatne sa živiť sa viaže aj na vznik nároku na dávky zo systému sociálneho zabezpečenia, napríklad, ak sa po ukončení štúdia dieťa neuplatní na pracovnom trhu. Nepochybne riešenie otázky, či nastali alebo nenastali dôvody, pre ktoré zanikla vyživovacia povinnosť otca k plnoletej dcére, teda, či nadobudla alebo nenadobudla schopnosť sama sa živiť, závisí od posúdenia individuálnych skutkových okolností, ktoré okresný súd v danom prípade zohľadnil a následne vecne správne skonštatoval, že plnoletá dcéra navrhovateľa nadobudla schopnosť sama sa živiť a z toho dôsledku zanikla vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči nej.

27. Oproti poslednému súdному rozhodnutiu o vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči plnoletej dcére došlo k zmene pomerov, ak ukončila štúdium 20.05.2025 a bol jej priznaný invalidný dôchodok od 26.05.2023, ktorý aktuálne poberá vo výške 299,30 Eur mesačne. Z Rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 18. decembra 2024, súčasťou ktorého je aj Odborný posudok o invalidite zo dňa 14. novembra 2024, u plnoletej dcéry navrhovateľa vyplýva pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a pracovná rekomandácia plnoletej dcéry navrhovateľa je v možnosti vykonávať prácu v prostredí bez ťažkej psychickej, fyzickej záťaže, môže vykonávať ľahké práce na skrátený pracovný úväzok, práce v chránenej dielni, pričom kontrolná lekárska prehliadka bola určená na 11/2027. Odborný posudok o invalidite, ktorý tvorí neoddeliteľnú prílohu rozhodnutia o priznanom invalidnom dôchodku je zo dňa 14. novembra 2024. Práve z tejto pracovnej rekomandácie bolo nevyhnutné vychádzať aj pri posúdení odvolacích dôvodov plnoletého dieťaťa, ktoré popri priznanom invalidnom dôchodku má možnosť pracovať s ohľadom k svojmu zdravotnému stavu a tak si zabezpečiť príjem na uspokojovanie svojich potrieb.

28. Pokiaľ ide o zdravotný stav plnoletého dieťaťa, okresný súd vecne správne vychádzal zo stavu, ktorý tu mal v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku za aplikácie § 217 ods. 1 veta prvá CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP, ak pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, a preto prípadné zmeny stavu, ktoré nastali po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, nemôžu spätne meniť pohľad na správnosť napadnutého rozsudku v čase jeho vydania. Na vecnú správnosť napadnutého rozsudku bol bez vplyvu plnoletým dieťaťom v odvolacom konaní označený dôkaz Psychologickej správy zo dňa 11.11.2025, ktorý dôkaz v štádiu odvolacieho konania nebol vykonaný, ak pre posúdenie (ne)trvania vyživovacej povinnosti navrhovateľa/otca plnoletej dcéry bolo podstatné vyhodnotiť, či plnoletá dcéra má príjem, má zachovanú schopnosť pracovať, čo vykonaným dokazovaním bolo preukázané, s dôrazom na relevantnosť Rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 18. decembra 2024 v spojení s Odborným posudkom o invalidite zo dňa 14. novembra 2024, z ktorých vyplýva, že plnoletá dcéra navrhovateľa má pravidelný príjem, a to invalidný dôchodok vo výške 299,30 Eur, so zachovaním schopnosti pracovať podľa pracovnej rekomandácie vyplývajúcej z Odborného posudku o invalidite zo dňa 14. novembra 2024.

29. Vychádzajúc z týchto skutočností, potom odvolací súd v súlade s názorom súdu prvej inštancie, dospel k presvedčeniu, že plnoletá dcéra navrhovateľa E. C., nar. XX.XX.XXXX, je schopná uspokojovať svoje primerané životné náklady z vlastných zdrojov. Invalidný dôchodok, tak ako uviedol okresný súd v odseku 14. odôvodnenia napadnutého rozsudku, je príjem, ktorý fyzickej osobe s priznanou invaliditou nahrádza príjem, ktorý takáto osoba nemá zo zárobkovej činnosti pre pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u plnoletej dcéry navrhovateľa je 45 %, t. j. má zachovanú pracovnú schopnosť 55 %. Samotná plnoletá dcéra navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 22.09.2025 uviedla, že mala by ísť pracovať do kuchyne, ide o Penzión M.. Plnoletá dcéra navrhovateľa získala výučný list a súčasne zdravotný stav ju nevylučuje z trhu práce.

30. Krajský súd nezistil nesprávny postup okresného súdu ani v rámci vykonávaného dokazovania. Právna zástupkyňa plnoletého dieťaťa na pojednávaní konanom dňa 22.09.2025 (č. l. 68 až 70 spisu) uviedla, že 24.10.2025 je plnoletá dcéra navrhovateľa objednaná na vyšetrenie k neuropsychológovi a na zistenie autizmu, aj z ktorého dôvodu navrhla odročenie pojednávania konaného dňa 22.09.2025. Ďalšie pojednávanie okresný súd stanovil 03.11.2025, ku ktorému termínu neboli doložené iné relevantné listiny o zdravotnom stave plnoletej dcéry navrhovateľa, než ktorý bol vyhodnotený v Odbornom posudku o invalidite zo dňa 14. novembra 2024.

31. Okresný súd pri rozhodovaní prihliadol na okolnosti konkrétneho prípadu, zaoberal sa zmenou pomerov oproti poslednému súdnému rozhodnutiu, majetkovými pomermi navrhovateľa, ako aj plnoletej dcéry navrhovateľa, a preto odvolacie dôvody nepovažoval krajský súd za relevantné k tomu, aby bolo možné vyhovieť odvolaciemu návrhu na zrušenie rozsudku okresného súdu a vrátenie vecí na nové konanie. Je potrebné zdôrazniť, že stanovenou pracovnou schopnosťou, resp. pracovnou neschopnosťou plnoletej dcéry navrhovateľa boli súdy v tomto konaní viazané, a to, že pri poklese schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u plnoletej dcéry navrhovateľa 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, je zachovaná jej schopnosť pracovať na základe pracovnej rekomandácie vyplývajúcej z Odborného posudku o invalidite zo dňa 14. novembra 2024, t. j. okrem pravidelného príjmu invalidného dôchodku je daná aj možnosť, pracovnou činnosťou si zabezpečiť príjem.

32. Vo všeobecnosti sa krajským súdom uvádza, že aj v prípade zániku povinnosti plniť výživné, pretože nie sú splnené predpoklady pre jeho existenciu, tak ako to bolo konštatované aj v okolnostiach danej veci, môže sa za zmeny podmienok vyživovacia povinnosť obnoviť. Tento charakteristický znak vyživovacej povinnosť rodičov voči deťom sa nazýva elasticita (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 1CdoR/8/2024 zo dňa 11. decembra 2024). Takýmto stavom môže byť prípad, ak sa dieťaťu, ktoré sa bolo schopné samo živiť, zmenil zdravotný stav tak, že nemôže pracovať a neexistuje iný spôsob. Závery súdnej praxe spájajú vznik schopnosti samostatne sa živiť aj so vznikom nároku na príslušné dávky systému sociálneho poistenia v prípade ukončenia prípravy na povolanie a neuplatnenia sa na trhu práce. Je zrejmé, že kedy nastane faktický stav, že dieťa je schopné samo sa živiť, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, majetkové pomery a pod.. Pri komplexnom posúdení okolností danej veci, tak ako už bolo uvedené v odôvodnení tohto rozsudku krajského súdu, plnoletá dcéra navrhovateľa má príjem, a to invalidný dôchodok so zachovaním schopnosti pracovať, t. j. v danom štádiu v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine boli splnené podmienky k zániku, resp. k zrušeniu vyživovacej povinnosti navrhovateľa/otca plnoletého dieťaťa, ktorá naposledy bola určená súdnym rozhodnutím.

33. Pokiaľ aj plnoletá dcéra navrhovateľa žiadala pri trovách súdneho konania aplikovať moderačné oprávnenie súdu podľa § 55 CMP, tak krajský súd nezistil dôvod takéhoto postupu. Plnoletá dcéra navrhovateľa prostredníctvom právnej zástupkyne pre použitie moderačného oprávnenia a priznania jej trov súdneho konania poukázala na to, že nemá žiaden majetok, žiaden príjem, od narodenia je zdravotne znevýhodnená, pričom majetkové pomery otca dovoľujú, aby uhradil poskytované právne služby.

34. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku nie je možné uplatňovať sankčnú funkciu trov konania, ktorá by sa mala porovnávať so zásadou úspechu, ktorá sa uplatňuje v súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu trov súdneho konania v civilnom sporovom konaní. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku preto platí, že každý z účastníkov konania znáša trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu (§ 52 CMP). Z tohto princípu existujú dve výnimky, a to výnimka formulovaná v ust. § 53 CMP a špecifická úprava, ktorá formuluje podmienku pre priznanie nároku na náhradu trov konania v ust. § 55 CMP, a to vtedy, ak to možno spravodlivo požadovať. Aplikácia ust. § 55 CMP prichádza do úvahy za predpokladu, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé s tým, že o povinnosti nahradit' trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh (§ 57 CMP).

35. Ustanovenie § 55 CMP predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla formulovaného generálnou klauzulou v ust. § 52 CMP, ktorá vychádza z predpokladu, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Oproti odvolacím dôvodom plnoletej dcéry navrhovateľa krajský súd má za to, že v okolnostiach danej veci aplikácia ust. § 55 CMP pri rozhodovaní o trovách súdneho konania nebola namieste, ak pri hodnotení kritérií pre použitie ust. § 55 CMP ... „je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé“, súd nezohľadňuje ako jediné kritérium osobné a majetkové pomery účastníkov konania, pokiaľ relevantné majú byť práve okolnosti prejednávanej veci. Krajský súd preto nemohol zobrať do úvahy pre aplikáciu ust. § 55 CMP to, že majetkové pomery navrhovateľa/otca plnoletej dcéry dovoľujú, aby uhradil jej poskytované právne služby. V okolnostiach danej veci išlo o konanie o zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k plnoletému dieťaťu, ktoré konanie v zmysle § 107 CMP, § 65 ods. 3 Zákona o rodine je návrhovým konaním, t. j. konanie je možné začať len na návrh, ktorý, ak podal navrhovateľ ako otec plnoletej dcéry, tak takéto konanie nemôže byť dôvodom k úhrade trov právneho zastúpenia, resp. k priznaniu trov právneho zastúpenia plnoletej dcéry proti navrhovateľovi. Inými slovami vyjadrené, podanie návrhu otcom plnoletej dcéry nemôže byť „sankcionované“ tým, že cez aplikáciu ust. § 55 CMP bude otec plnoletej dcéry zaviazaný na náhradu trov právneho zastúpenia vzniknutých plnoletej dcére z titulu právneho zastúpenia, pretože takýmto výkladom a postupom by došlo k popretiu práva navrhovateľa na prístup k súdu. V danom návrhovom konaní výsledky vykonaného dokazovania dali základ k zrušeniu vyživovacej povinnosti navrhovateľa k plnoletému dieťaťu, a preto krajský súd nezistil ani okolnosti prípadu k tomu, aby trovy právneho zastúpenia plnoletej dcéry hradil navrhovateľ/jej otec, preto vecne správne bolo rozhodnuté o trovách prvoinštančného konania za aplikácie § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. To, že plnoletej dcére navrhovateľa bol rozhodnutím priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci, samo osebe nie je dôvodom pri priznaní trov súdneho konania, ak neboli zistené okolnosti v zmysle §

54, § 55 CMP na postup pre priznanie týchto trov, a tým vecne správne bolo o trovách prvoinštančného konania rozhodnuté v zmysle § 52 CMP.

36. Na základe vyššie uvedených zhodnotení a záverov bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, pričom v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu.

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o týchto trovách, tak ako bolo uvedené pri trovách prvoinštančného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.